

ณ กาลครั้งหนึ่ง
ที่ ประเทศเวียดนาม
๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ [วันที่ ๑๓ ญาติ
พักผ่อนและสนทนาธรรมก่อนกลับ]

โดย

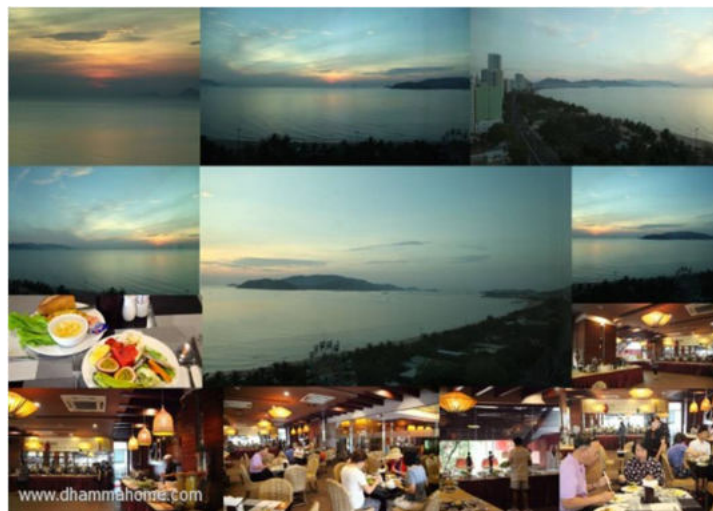
วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง
ที่ ประเทศเวียดนาม
๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ [วันที่ ๑๓ ญาจาง
พักผ่อนและสนทนาธรรมก่อนกลับ]

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

พักผ่อนและสนทนาธรรมที่ White Sand Doclet Resort & Spa

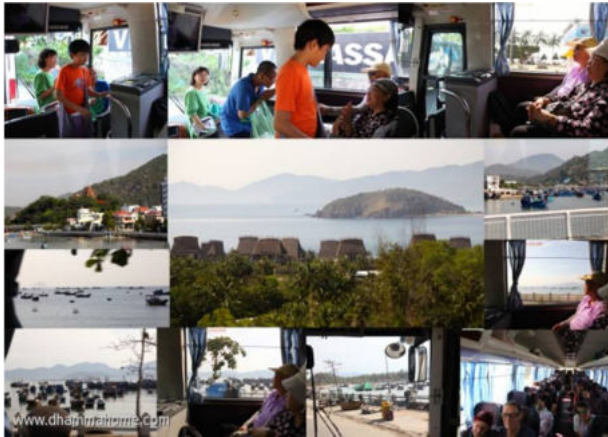

วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เป็นวันที่ทางท่านเจ้าภาพ คือ ชมรมบ้านธัมมะเวียดนาม ได้จัดให้เป็นวันพักผ่อน ท่องเที่ยว แน่ใจว่ามีการสนทนาธรรมด้วย ก่อนการเดินทางกลับประเทศไทยในวันรุ่งขึ้น โดยหลังจากรับประทานอาหารเช้าเสร็จ ก็มีสหยาธรรมชาวเวียดนามมารออยู่ที่หน้าโรงแรมที่พัก เพื่อออกเดินทางไปยัง White Sand Doclet Resort & Spa ซึ่งเป็นรีสอร์ทริมทะเล ที่มีหาดทรายละเอียดดี มีสีเขียวของเวียดนาม

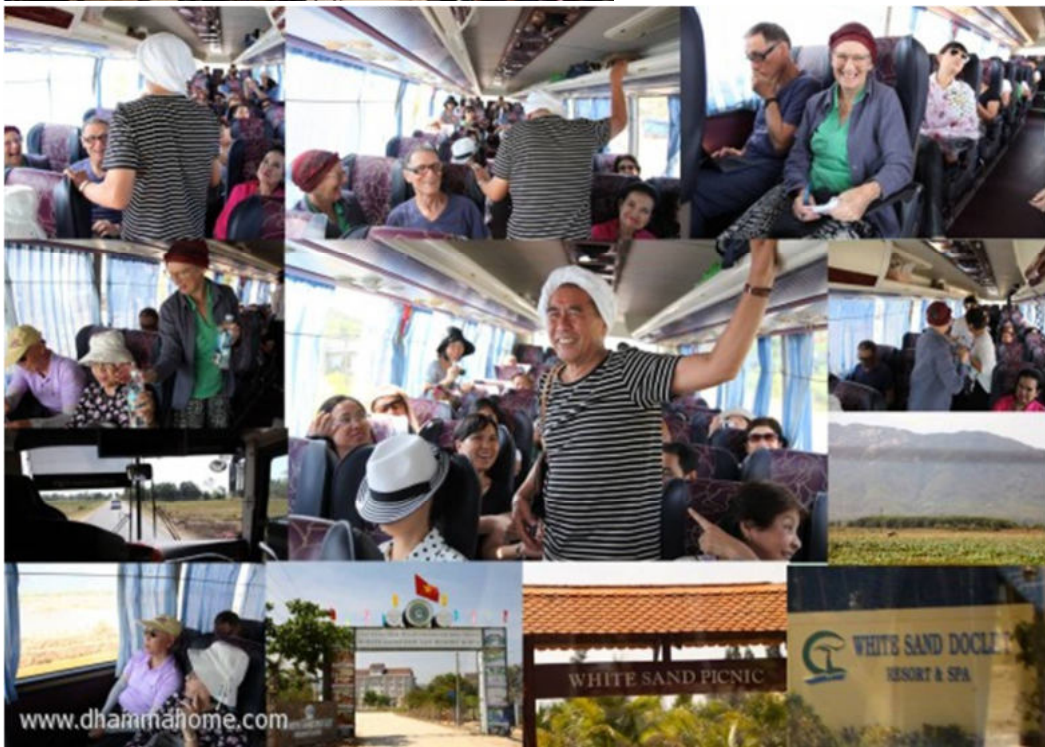

เราออกเดินทางเวลาประมาณแปดโมงเช้า โดยรถบัสปรับอากาศอย่างดี จำนวน ๒ คัน ไปยัง White Sand Doclet Resort & Spa ซึ่งตั้งอยู่ติดชายทะเลด้านทิศเหนือของเมือง Nha Trang ห่างออกไปราว ๕๐ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางราวหนึ่งชั่วโมงกว่า

ระหว่างทาง นอกจากจะได้ชมวิวทิวทัศน์อันงดงามสองข้างทางแล้ว เพื่อน ๆ สหายธรรมชาวไทยยังได้มีกิจกรรมให้ได้สนุกสนานเฮฮาเป็นระยะ ๆ ทำให้การเดินทางของเราสนุกสนานครึกครื้นมากครับ

เราเดินทางถึงรีสอร์ทในเวลาประมาณก่อนสิบโมงเช้าเล็กน้อย มีสหายธรรมชาวเวียดนามที่เดินทางมาถึงก่อนล่วงหน้าคอยต้อนรับ พร้อมกับมีบริการเครื่องดื่มเย็น ๆ จากทางรีสอร์ทที่จัดไว้บริการด้วย ตามกำหนดการของวันนี้ ในช่วงเช้า เป็นเวลาของการพักผ่อนตามอัธยาศัย รับประทานบุฟเฟต์ตอนเที่ยงพร้อมกันที่ภัตตาคารหรูของรีสอร์ท โดยท่านอาจารย์และคุณ Tam Bach ได้กรุณาเป็นเจ้าภาพ หลังจากนั้นทุกท่านก็ยืดเส้นยืดสายไปชายหาดคนละมุม เอนหลัง พักผ่อนตามสบาย ก่อนที่จะมีการสนทนาธรรมในเวลาบ่ายสามโมงถึงห้าโมงเย็น

แต่เดิมทางรีสอร์ทได้จัดเตรียมเครื่องเสียงและสถานที่สำหรับสนทนาธรรมไว้บริเวณใต้ร่มมะพร้าว ริมหาดแสนสวย ซึ่งเป็นบรรยากาศที่ยอดเยี่ยมมาก แต่เมื่อใกล้ถึงเวลาสนทนาธรรมกลับมีฝนตกลงมาทำให้ต้องย้ายสถานที่ไป

สนทนาภายในห้อง จากที่เคยคิดว่าจะได้ชื่นชมทะเลแสนสวยยามเย็นพร้อม ๆ กับการฟังการสนทนาธรรม ก็ต้องเข้าไปนั่งอยู่ในห้องแอร์ แสดงถึงความจริงที่เป็นไปตามเหตุตามปัจจัย ไม่อยู่ในอำนาจบังคับบัญชาของใครเลยทั้งสิ้น ถึงเวลาก็จะเห็นเอง ซึ่งอาจไม่เป็นไปตามที่คิดที่อยากเลยก็เป็นได้และเป็นให้เห็นอยู่บ่อย ๆ ด้วย เมื่อบุคคลได้เห็นดีได้ประสบพบสิ่งที่ทางล้น ทางกายที่ดี และเมื่อได้เห็น ได้พบในสิ่งที่ไม่ดี ก็ย่อมรู้ด้วยตนว่า เพราะผลของอกุศลกรรมที่ตนเคยได้กระทำไว้แล้วนั่นเอง เมื่อเข้าใจและมั่นคงขึ้นในกรรมและผลของกรรม ย่อมเป็นผู้ที่ไม่เดือดร้อนใจ หรือห่วงไหวไปกับสิ่งที่ได้พบ ซึ่งมีทั้งสิ่งที่ดีและไม่ดี ในแต่ละวัน ในแต่ละขณะ หรือเดือดร้อนมากบ้าง น้อยบ้าง ตามกำลังของความเข้าใจที่ได้สะสมมาดี ย่อมรู้ได้ถึงกุศลกรรมที่ตนเคยทำไว้ ให้ได้รับผลคือ กุศล

วิบาก ทางหู ทางตา ทางจมูก ชีวิตของผู้
ศึกษาธรรม จึงเป็นชีวิตที่เป็นไปกับความ
เป็นอยู่ในชีวิตประจำวันโดยความเป็นปกติ
กล่าวคือปกติอยู่ด้วยความเข้าใจที่มีความ
มั่นคงขึ้นจากการได้ฟังพระธรรมบ่อย ๆ
เนื่อง ๆ ซึ่งจะเป็นปัจจัย เป็นสังขารขั้นที่
จะปรุงแต่งให้สติเกิดขึ้น ระลึกรู้สภาพธรรม
ในชีวิตประจำวัน ตามปกติ ด้วยความเป็น
ปกติ และที่สำคัญที่สุดคือ ด้วยความเป็น
อนัตตา บังคับบัญชาไม่ได้ ถ้าสติเกิดก็เกิด
ถ้าสติไม่เกิดก็ไม่เกิด ไม่ใช่การไปนั่ง ไปเดิน

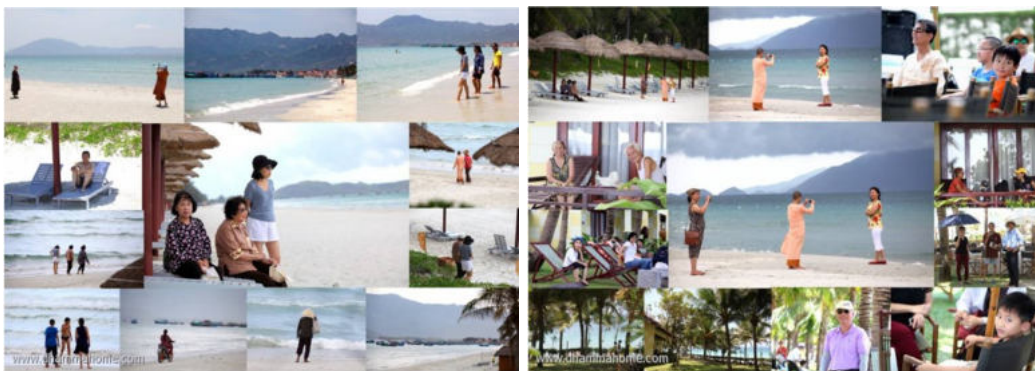

หรือไปทำอะไรเพื่อให้รู้เพื่อให้มีสติ ด้วยความผิดไปจากปกติ ด้วยความเป็น ตัวตน ที่
คิดว่าทำได้ ซึ่งเป็นความเห็นผิดและเข้าใจผิด เพราะสติ เป็นธรรม และธรรมทั้งหลาย
เป็นอนัตตา บังคับบัญชาไม่ได้ นี่คือนสิ่งที่พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงตรัสรู้และทรง

แสดงไว้ชัดเจนอย่างยิ่ง หนทางอื่นที่ผิดไปจากนี้ ที่คิดว่ามีตัวตนที่จะไปทำ ไปปฏิบัติ ไปเดิน ไปนั่ง จึงไม่ใช่หนทางของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแน่นอน ไม่มีทางได้พบพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ดังพระพุทธวาทะที่ตรัสว่า "ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นเรา" ซึ่งใน

ความเป็นจริงที่ลึกซึ้งอย่างยิ่ง หากมีผู้ใดเห็นพระองค์ไม่ แต่เป็นปัญญา ความเข้าใจถูกในสิ่งที่มีจริง ๆ ในขณะนี้ ว่าไม่ใช่ใครเลย เป็นแต่ธรรมที่เกิดขึ้นและดับไป เท่านั้น

"...จะศึกษาวิทยาศาสตร์ หรือจะศึกษาธรรมะ ให้เข้าใจ การศึกษาวิทยาศาสตร์นั้น เพื่อที่จะรู้ว่า จิตมีกี่ดวง เจตสิกมีกี่ดวง รูปมีเท่าไร อะไรบ้าง วิถีจิตคืออะไร ...วิถีจิตที่เกิดทางปัญญาวารมีจำนวนเท่าไร อะไรบ้าง...ท่องได้ จำได้ แล้วไม่นานก็ลืม แล้วจะได้ประโยชน์อะไร ถ้ายังไม่เข้าใจว่าธรรม คืออะไร ทำไมต้องฟัง ต้องศึกษาว่า ธรรมเป็นสิ่งที่จริง ธรรมเป็นอย่างนี้ ไม่มีใครเปลี่ยนธรรมได้ พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงตรัสรู้ความจริงของธรรมทั้งหลาย พระธรรมคำสอนถึงแม้เป็นบัญญัติ แต่ก็แสดงให้เห็นถึงความจริงของสิ่งที่มีจริงที่กำลังปรากฏ จึงต้องฟังเพื่อที่จะรู้ตามความเป็นธรรมะ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ กล่าวเสมอ ๆ ว่าการศึกษาธรรมะ เพื่อเข้าใจธรรมะ พุดถึงเรื่องจิตที่มีจริง ๆ แล้วรู้จักจิตหรือยัง?

คัดจาก ธรรมบรรณาการ โดย เมตตา

ในกระทู้ชื่อ เครื่องพิสูจน์ว่ายังเป็นผู้ไม่เข้าใจธรรม

ขอนุโมทนาพี่เมตตาครับ

"...ฟังให้เข้าใจสิ่งที่กำลังฟัง เพื่อสะสมความเข้าใจถูกความเห็นถูกโดยไม่ต้องหวังอะไรเลย เริ่มเข้าใจ ทีละเล็กทีละน้อย เพราะขณะนี้ เป็นธรรมะอย่างนั้น เห็นมีจริง ๆ ได้ยินมีจริง ๆ สี เสียง กลิ่น รส โผฏฐัพพะก็มีจริง ๆ เป็นธาตุรู้ สิ่งที่กำลังปรากฏ กับ เห็น ไม่รู้ อะไรเลย ค่อย ๆ ที่จะเริ่มเข้าใจเห็น ค่อย ๆ เข้าใจสิ่งที่มีจริงที่กำลังปรากฏ ธรรม เกิด ตามเหตุตามปัจจัย จงใจหรือต้องการที่จะรู้ก็เป็นเครื่องกัน เริ่มฟังให้เข้าใจ สิ่งที่มีจริงให้ทั่ว ความเข้าใจนั่นเองเป็นปัจจัยให้สติระลึกถึงสิ่งที่กำลังปรากฏตามปกติ สภาพธรรมเกิดขึ้นและดับไปอย่างรวดเร็วมาก ขณะนี้เข้าใจเห็นหรือยัง เข้าใจได้ยินหรือยัง? (ยังคงไม่เข้าใจ) แต่ค่อย ๆ เข้าใจขึ้นได้ เพราะความเข้าใจ สามารถจะรู้ความจริงของสิ่งที่กำลังปรากฏถูกต้องตามความเป็นจริง ตราบใดที่ยังไม่เข้าใจสภาพธรรมที่กำลังปรากฏ ก็ยังคงแสวงหาหนทางที่ผิด ถ้าใครยังจะไปทำอะไรให้เข้าใจธรรมะ ก็เป็นเครื่องพิสูจน์ได้ว่า ยังเป็นผู้ไม่เข้าใจธรรม

คัดจาก ธรรมบรรยาย โดย เมตตา

ในกระทู้ชื่อ เครื่องพิสูจน์ว่ายังเป็นผู้ไม่เข้าใจธรรม

ขอนุโมทนาพี่เมตตาครับ

ข้อความบางตอนจากการบรรยายธรรมโดย ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์

...ไม่ใช่เรา ไม่เห็นโทษของการที่ไม่รู้ความจริงของสภาพธรรมที่ปรากฏ แล้วยึดถือสิ่งที่กำลังปรากฏว่าเป็นเรา หรือเป็นตัวตนอันนี้สำคัญที่สุด...

...สิ่งที่ปรากฏทางตา เป็นแต่เพียงเริ่มเข้าใจให้ถูกต้องว่า สิ่งที่ปรากฏทางตา เป็นของจริงอย่างหนึ่ง ซึ่งไม่ใช่สัตว์ บุคคล ตัวตน...

...สิ่งที่ปรากฏทางตา เป็นแต่เพียง สิ่งที่ปรากฏทางตา เท่านั้น ไม่มีสิ่งอื่นใดทั้งสิ้น เพื่อที่เราจะได้รู้ว่าทางตาจะเป็นใครไปไม่ได้เลย นอกจากเป็นเพียงสิ่งที่ปรากฏ ให้เราคิดนึก...

...คิดและพูด ตามอวิชชาและโลภะ ทุกคนคิดทุกวัน แต่ว่าความคิดของแต่ละคน จะไม่พ้นจากการสะสมของ อวิชชาและโลภะ ในเรื่องต่าง ๆ ใครก็ตามจะคิดเรื่องอะไร ต้องเพราะ (อวิชชา) โลภะในเรื่องนั้น ทำไมคนที่ไม่ได้สะสมมาในเรื่องการจัดดอกไม้จะไม่ไปคิดเรื่องการจัดดอกไม้ เป็นไปไม่ได้...

...โลภะและอวิชชาก็ทำให้ชีวิตแต่ละคน เป็นไปตามการสะสมต่าง ๆ กัน แม้แต่วันนี้เราจะชอบผลไม้ชนิดไหน ชอบอาหารชนิดไหน วันหนึ่ง ๆ ถ้าสติสัมปชัญญะเกิด จะรู้ได้เลยว่า บังคับบัญชาไม่ได้ คิดนึก ตามอวิชชาและโลภะ พูด ตามอวิชชาและโลภะ...

...นั่นของเรา เป็นทฎฐิมีความสำคัญ เพราะตณหา เราเป็นนั่น เป็นทฎฐิมีความสำคัญ เพราะมานะนั่นเป็นตัวตนของเรา มีความสำคัญ เพราะทฎฐินั่นเอง...

คัดจาก ธรรมบรรยายการ โดย pirmsombat

ในกระทู้ชื่อ ไม่ใช่เรา

ขอนุโมทนาคุณหมอเพิ่มสมบัติ สัลลกะชาติ ครับ

ข้อความตอนหนึ่งจาก...อลค์ทูปมสูตร...

[๒๔๑] ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เหตุแห่งทิฐิ ๖ ประการเหล่านั้น ๖ ประการเป็น
ไฉน ปุถุชนในโลกนี้ ผู้ไม่ได้สดับ ไม่เห็นพระอริยะทั้งหลาย ไม่ฉลาดในธรรมของพระ
อริยะ ไม่ได้รับแนะนำในธรรมของพระอริยะ ไม่เห็นสัตบุรุษ ไม่ฉลาดในธรรมของ
สัตบุรุษ ไม่ได้รับแนะนำแล้วในธรรมของสัตบุรุษ ย่อมพิจารณาเห็นรูปว่า นั่นของเรา เรา
เป็นนั่น นั่นเป็นอัตตาของเรา ย่อมพิจารณาเห็นเวทนาว่า นั่นของเรา เราเป็นนั่น นั่นเป็น
อัตตาของเรา ย่อมพิจารณาเห็นสัญญาว่า นั่นของเรา เราเป็นนั่น นั่นเป็นอัตตาของเรา
ย่อมพิจารณาเห็นสังขารทั้งหลายว่า นั่นของเรา เราเป็นนั่น นั่นเป็นอัตตาของเรา ย่อม
พิจารณาเห็นรูปที่เห็นแล้ว เสียงที่ฟังแล้ว กลิ่น รส โผฏฐัพพะที่ทราบแล้ว อารมณ์ที่รู้

แจ้งแล้ว ถึงแล้ว แสวงหาแล้ว ใคร่ครวญแล้วด้วยใจว่า นั่นของเรา เราเป็นนั่น นั่นเป็น
อิตตาของเรา ย่อมพิจารณาเห็นเหตุแห่งพิธีว่า นั่นโลก นั่นอิตตาในปรโลก เรานั้นจักเป็น
ผู้เที่ยง ยั่งยืน คงที่ ไม่มีความแปรปรวนเป็นธรรมดา จักตั้งอยู่ เสมอด้วยความเที่ยง
อย่างนั้นว่า นั่นของเรา เราเป็นนั่น นั่นเป็นอิตตาของเรา

ภิกษุทั้งหลาย ส่วนอริยสาวกผู้สดับแล้ว ผู้เห็นพระอริยะทั้งหลาย ฉลาดในธรรม
ของพระอริยะ ได้รับแนะนำดีแล้วในธรรมของพระอริยะ เห็นสัตบุรุษ ฉลาดในธรรมของ
สัตบุรุษ ได้รับแนะนำดีแล้วในธรรมของสัตบุรุษ ย่อมพิจารณาเห็นรูปว่า นั่นไม่ใช่ของเรา
เราไม่เป็นนั่น นั่นไม่ใช่อิตตาของเรา ย่อมพิจารณาเห็นเวทนาว่า นั่นไม่ใช่ของเรา เราไม่
เป็นนั่น นั่นไม่ใช่อิตตาของเรา ย่อมพิจารณาเห็นสัญญาว่า นั่นไม่ใช่ของเรา เราไม่
เป็นนั่น นั่นไม่ใช่อิตตาของเรา ย่อมพิจารณาเห็นสังขารทั้งหลายว่า นั่นไม่ใช่ของเรา เราไม่
เป็นนั่น นั่นไม่ใช่อิตตาของเรา ย่อมพิจารณาเห็นรูปที่เห็นแล้ว เสียงที่ฟังแล้ว กลิ่น รส
โผฏฐัพพะที่ทราบแล้ว อารมณ์ที่รู้แจ้งแล้ว ถึงแล้ว แสวงหาแล้ว ใคร่ครวญแล้วด้วยใจว่า
นั่นไม่ใช่ของเรา เราไม่เป็นนั่น นั่นไม่ใช่อิตตาของเรา ย่อมพิจารณาเห็นเหตุแห่งพิธีว่า
นั่นโลก นั่นตน ในปรโลก เรานั้นจักเป็นผู้เที่ยง ยั่งยืน คงที่ ไม่มีความแปรปรวนเป็น
ธรรมดา จักตั้งอยู่เสมอด้วยความเที่ยงอย่างนั้นว่า นั่นไม่ใช่ของเรา เราไม่เป็นนั่น นั่น
ไม่ใช่อิตตาของเรา พระอริยสาวกนั้นพิจารณาอยู่อย่างนี้ ย่อมไม่สะดุ้ง ในเพราะสิ่งที่ไม่
มีอยู่.

พระสูตรตันตปิฎก มัชฌิมนิกาย มูลปัณณาสก์ เล่ม ๑ ภาค ๒ หน้าที่ ๒๘๘

๒. ทุติยภิกขุสูตร

ว่าด้วยผู้ประกอบด้วยธรรม ๒ ประการอยู่เป็นสุข

[๒๐๗] จจริงอยู่ พระสูตรนี้พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสแล้ว พระสูตรนี้ พระผู้มีพระภาคเจ้าผู้เป็นพระอรหันต์ตรัสแล้ว เพราะเหตุนั้น ข้าพเจ้าได้สดับมาแล้วว่า ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ภิกษุผู้ประกอบด้วยธรรม ๒ ประการ ย่อมอยู่เป็นสุข ไม่มีความเดือดร้อน ไม่มีความคับแค้น ไม่มีความเร่าร้อนในปัจจุบัน เมื่อตายไปพึงได้สุคติ ธรรม ๒ ประการเป็นไฉน คือ ความเป็นผู้คุ้มครองทวารในอินทรีทั้งหลาย ๑ ความเป็นผู้จักประมาณในโภชนะ ๑ ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ภิกษุผู้ประกอบด้วยธรรม ๒ ประการนี้แล ย่อมอยู่เป็นสุข ไม่มีความเดือดร้อน ไม่มีความคับแค้น ไม่มีความเร่าร้อน ในปัจจุบัน เมื่อตายไปพึงหวังได้สุคติ.

พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสเนื้อความนี้แล้ว ในพระสูตรนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสคาถาประพันธ์ดังนี้ว่า

ภิกษุได้คุ้มครองดีแล้ว ซึ่งทวารเหล่านี้ คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย และใจ รู้จักประมาณในโภชนะ และ สำรวมในอินทรีทั้งหลาย ภิกษุนั้นย่อมถึงความสุข คือ สุขกาย สุขใจ ภิกษุเช่นนั้น มีกาย ไม่ถูกไฟ คือ ความทุกข์แผดเผา มีใจ ไม่ถูกไฟ คือ ความทุกข์แผดเผา ย่อมอยู่เป็นสุขทั้งกลางวันกลางคืน

เนื้อความนี้ พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสแล้ว เพราะเหตุนั้น ข้าพเจ้า ได้สดับมาแล้ว ฉะนั้นแล.

จบทุติยภิกขุสูตรที่๒

พระสูตรตันตปิฎก ขุททกนิกาย อิติวุตตก เล่ม ๑ ภาค ๔ หน้าที่ ๑๙๒

กราบเท้าบูชาคุณ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ที่เคารพยิ่ง
ขออนุโมทนาในกุศลศรัทธาของสมาชิก ชมรมบ้านร่มมะเวียดนามทุกท่าน
และขออนุโมทนาในกุศลจิตของทุก ๆ ท่านครับ

